

[Niels Westerby.]

og nedrustning, men jeg tror, vi igen kan skabe flydende tilstande i Europa, hvis vi ikke tager NATO og sikkerhedspolitikken med i betragtning.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard sagde i går, at man havde hørt ilde for, at man gerne vil fremdrage en drøftelse af NATO i den offentlige debat. Det skal det ærede medlem hr. Baunsgaard ikke høre fra min side. Jeg mener, at det er rigtigt, at man diskuterer NATO. Heller ikke NATO skal være nogen hellig ko. Men jeg tror alligevel, man også i fremtiden skal tage i betragtning, at NATO har betydet meget for bevarelsen af Danmarks sikkerhed. Jeg tror, at vi i den kommende samling skal sigte imod ikke at svække forsvarsberedskabet i Danmark.

Det er naturligvis sådan, at det at aftjene sin værnepligt er et stort indgreb i den personlige frihed, og i en tid med mangel på arbejdskraft er den lange tjenestetid jo naturligvis også en samfundsøkonomisk byrde. Det ville være en meget god ting, om tjenestetiden kunne nedsættes. Men denne nedsættelse af tjenestetiden må med de herskende internationale forhold ikke bidrage til, at det beredskab, vi har i Danmark, svækkes. Hvis det er muligt, at vi igennem en bedre uddannelse, bedre materiel i forsvaret og en stærkere økonomisk indsats i forsvaret kan bidrage til at nedsætte tjenestetiden, bør vi gøre det. Jeg tror, det ville være rigtigt, om regeringen stillede den opgave til de sagkyndige i forsvarsministeriet og værnene at finde ud af, hvilken indsats i uddannelsen, hvilken indsats på materiellets område og hvilken bevilingsmæssig indsats der er nødvendig for, at man kan nedsætte tjenestetiden og samtidig opretholde det beredskab, vi har i øjeblikket. Men jeg tror, at det høje ting gør klogt i at sætte som en overskrift over vore forsvarspolitiske overvejelser i den kommende samling, at beredskabet ikke må forringes, og jeg vil gerne tilføje: det gælder også de bidrag, Danmark yder til FN, som jeg tror er meget nyttige. Også her skal vi være varsomme med at foretage nedskæringer.

Inden for markedspolitikken er udviklingen jo blevet sådan, at efter der er blevet en strid imellem de Gaulles Frankrig på den ene side og de fem andre fællesmarkeds-

lande på den anden side, er enhver mulighed for optagelse af andre medlemmer i fællesmarkedet en umulighed. Det kan ikke selv for den mest ivrige længere være aktuel praktisk dansk politik at søge en enegang ind i fællesmarkedet under de rådende forhold. Dansk isoleret indmeldelse i fællesmarkedet er ikke og kan ikke blive aktuel markeds- politik i Danmark. Fællesmarkedet er simpelt hen ikke i stand til at modtage flere medlemmer. Jeg er bange for, at den krise, der hersker i fællesmarkedet, vil blive langvarig. Jeg er bange for, at de vilkår, som den franske statschef, de Gaulle, vil stille for at få fællesmarkedet til at gå i gang igen, vil blive af en sådan art, at krisen virkelig vil blive langvarig.

Under disse forhold må Danmarks opmærksomhed først og fremmest rettes imod EFTA. Vi må gøre, hvad vi kan for at udbygge EFTA på en sådan måde, at det delvis kan løse vore markedsproblemer, som vi altid vil have, så længe Europa er delt i de syv og de seks. Men jeg må unægtelig indrømme, at den engelske særtold er en belastning for EFTA. Jeg vil gerne opfordre regeringen til at gøre en kraftig indsats over for England for at gøre det klart for dette land, at det ikke i længden går, at man i strid med EFTA-traktaten opretholder en særtold på 10 pct. Naturligvis må enhver i det høje ting påskønne, at englænderne har nedsat den fra 15 pct. til 10 pct., men tiden må nu snart være inde til, at man fra engelsk side nedsætter særtolden yderligere. Det er jo i virkeligheden sådan, at engelsk industri og erhvervsliv på det store engelske marked, som er halvdelen af EFTAs marked, får en fortrinsstilling i forhold til de andre landes erhvervsliv.

Hvis det er sådan, at England fortsat vil opretholde sin særtold, måtte det vel også være rimeligt, at de nordiske lande Danmark, Norge og Sverige søgte noget nærmere henimod en union inden for EFTA, at de nordiske lande og deres erhvervsliv inden for det nordiske område så også fik en fortrinsstilling, der kan tåle en sammenligning med den, som det engelske erhvervsliv har på det engelske marked. Jeg vil gerne anmode den høje regering om at have opmærksomheden henledt på dette punkt. Der er måske virkelig noget på dette punkt at gøre for det nordiske samarbejde.